

Arrest

nr. 127590 van 30 juli 2014
in de zaak RvV X/ IX

In zake: X.

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding thans de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 28 juli 2014 hebben ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van 23 juli 2014 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*), van de beslissingen van 23 juli 2014 houdende de vasthouding en van de beslissing van 23 juli 2014 zijnde de bijlage 26*quinquies* genomen voor tweede verzoekster.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juli 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ALENKIN die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 januari 2010 dienen verzoekers een eerste asielaanvraag in. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 28 oktober 2011 de beslissingen tot weigering van de

vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissingen dienen verzoekers een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die op 31 januari 2012 bij arrest nr. 74 478 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen.

Op 20 februari 2012 dienen verzoekers een tweede asielaanvraag in. Op 22 februari 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissingen tot weigering tot inoverwegingname van de asielaanvraag. Tegen deze beslissingen dienen verzoekers een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die op 29 juni 2012 bij arrest nr's 83 961 en 83 968 de beroepen verwerpt.

Op 1 juli 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de bevelen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Er wordt een repatriëring voorzien op 23 juli 2014. Deze wordt geannuleerd wegens vertrek van verzoekers uit de woonunit.

Op 23 juli 2014 dienen verzoekers een derde asielaanvraag in.

Op 23 juli 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissingen tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis). Dit zijn de eerste bestreden beslissingen waarvan de motivering luidt als volgt:

Voor eerste verzoeker:

"In uitvoering van artikel 74/6, § 1 bis, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en artikel 74, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt besloten dat de heer die verklaart te heten ⁽¹⁾,

naam : A.

voornaam : M.

geboortedatum : 16.10.1967

geboorteplaats : Simsir

nationaliteit : Russische Federatie

wordt vastgehouden.

REDEN VAN DE BESLISSING

Overwegende dat overeenkomstig artikel 74/6 § 1 bis 9° de betrokkene niet in het bezit is van de in artikel 2 van de vreemdelingenwet bedoelde binnenkomstdocumenten, de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort van Rusland voorzien van een geldig visum, zodat hieruit geconcludeerd moet worden dat de betrokkene niet in het bezit is van de in artikel 2 van de vreemdelingenwet bedoelde binnenkomstdocumenten, overwegende dat de betrokkene reeds een andere asielaanvraag indiende, immers, de betrokkene diende op 21 januari 2010 een eerste asielaanvraag in België in die op 31 januari 2012 definitief negatief werd afgesloten door het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming, op 20 februari 2012 diende de betrokkene een tweede asielaanvraag in België in die op 22 februari 2012 definitief negatief werd afgesloten door de Dienst Vreemdelingenzaken met een beslissing tot weigering van inoverwegingname, op 23 juli 2014 diende de betrokkene een derde asielaanvraag in België in, oordeelt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Maatschappelijke Integratie de vasthouding noodzakelijk om de effectieve verwijdering van het Belgische grondgebied te waarborgen."

Voor tweede verzoekster:

In uitvoering van artikel 74/6, § 1 bis, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en artikel 74, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt besloten dat mevrouw ⁽¹⁾, die verklaart te heten ⁽¹⁾,

naam : A.

voornaam : E.

geboortedatum : 27.07.1975

geboorteplaats : Bammat-Yurt

nationaliteit : Russische Federatie

wordt vastgehouden.

Overwegende dat overeenkomstig artikel 74/6 § 1 bis 9° de betrokkene niet in het bezit is van de in artikel 2 van de vreemdelingenwet bedoelde binnenkomstdocumenten, de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort van Rusland voorzien van een geldig visum, zodat hieruit geconcludeerd moet worden dat de betrokkene niet in het bezit is van de in artikel 2 van de vreemdelingenwet bedoelde binnenkomstdocumenten, overwegende dat de betrokkene reeds een andere asielaanvraag indiende, immers, de betrokkene diende op 21 januari 2010 een eerste asielaanvraag in België in die op 31 januari 2012 definitief negatief werd afgesloten door het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen töt weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming, op 20 februari 2012 diende de betrokkene een tweede asielaanvraag in België in die op 22 februari 2012 definitief negatief werd afgesloten door de Dienst Vreemdelingenzaken met een beslissing töt weigering van inoverwegingname, op 23 juli 2014 diende de betrokkene een derde asielaanvraag in België in, oordeelt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Maatschappelijke Integratie de vasthouding noodzakelijk om de effectieve verwijdering van het Belgische grondgebied te waarborgen.”

Op 23 juli 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de bevelen om het grondgebied te verlaten-asielzoeker (bijlage 13quinqies). Dit zijn de tweede bestreden beslissingen waarvan de motivering luidt als volgt:

Voor eerste verzoeker:

“In uitvoering van artikel 74, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw⁽¹⁾, die verklaart te heten ⁽¹⁾,

naam : A.

voornaam : M.

geboortedatum : 16.10.1967

geboorteplaats : Simsir

nationaliteit : Russische Federatie

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen⁽²⁾, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is DVZ niet bevoegd voor de elementen die u aanhaalt in het kader van uw asielaanvraag. Deze zullen door het CGVS beoordeeld worden. Voor wat de elementen betreft die u aangehaald hebt in het kader van andere verblijfsprocedures waarvoor DVZ wel verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond : u diende meerdere verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9 ter in die geweigerd werden door de Dienst Vreemdelingenzaken op 13/02/2012, 30/05/2012 (die beslissing werd later ingetrokken), 19/10/2012, 05/02/2013 en 18/04/2013, u diende een verzoek tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis in die op 03/03/2014 geweigerd werd door de Dienst Vreemdelingenzaken

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten.”

Voor tweede verzoekster:

“In uitvoering van artikel 74, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw⁽¹⁾, die verklaart te heten ⁽¹⁾,

naam : A.

voornaam : E.

geboortedatum : 27.07.1975

geboorteplaats : Bammat-Yurt

nationaliteit : Russische Federatie

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is DVZ niet bevoegd voor de elementen die u aanhaalt in het kader van uw asielaanvraag. Deze zullen door het CGVS beoordeeld worden. Voor wat de elementen betreft die u aangehaald hebt in het kader van andere verblijfsprocedures waarvoor DVZ wel verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond : u diende meerdere verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9 ter in die geweigerd werden door de Dienst Vreemdelingenzaken op 13/02/2012, 30/05/2012 (die beslissing werd later ingetrokken), 19/10/2012, 05/02/2013 en 18/04/2013, u diende een verzoek tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis in die op 03/03/2014 geweigerd werd door de Dienst Vreemdelingenzaken

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten.”

Aan beide verzoekers wordt op 23 juli 2014 een attest afgegeven met toepassing van artikel 71/4, 73 of 79 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (bijlage 26quinquies). Dit attest dekt het verblijf van verzoekers tot 7 augustus 2014. Het attest uitgereikt aan tweede verzoekster is de derde bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad dient ambtshalve te duiden dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Het belang betreft een ontvankelijkheidsvoorwaarde waaraan ook dient voldaan te worden bij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging (cf. W. WEYMEERSCH, “Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.” in G. DEBERSAQUES, M. VAN DAMME, S. DE CLERCQ en G. LAENEN (eds.), *Rechtsbescherming door de Raad van State 15 jaar procedurele vernieuwing*, Brugge, die Keure, 2004, 161.)

Opdat zij een belang zouden hebben bij hun vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervinden. De schorsing van de bestreden beslissingen moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op 23 juli 2014 een derde asielaanvraag hebben ingediend en dat zij in het bezit werden gesteld van een attest waaruit blijkt dat zij “een volgende asielaanvraag (hebben) ingediend overeenkomstig artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”. Deze attesten vermelden tevens uitdrukkelijk dat het verblijf is gedekt tot 7 augustus 2014. Ingevolge hun asielaanvraag is de tenuitvoerlegging van het in voorliggende zaak bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten derhalve reeds geschorst en dit in afwachting van een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal). Indien verzoekers asielaanvraag wordt ingewilligd, dan dienen zij, overeenkomstig artikel 76 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in het bezit te worden

gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister en wordt de *in casu* bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten impliciet opgeheven. Zo de commissaris-generaal daarentegen zou weigeren om verzoekers de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, dan is, gelet op het feit dat verzoekers onregelmatig in het Rijk verblijven, artikel 52/3 van de Vreemdelingenwet van toepassing. Verweerder dient, op basis van voormelde wetsbepaling, dan onverwijld een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekers af te geven dat het *in casu* bestreden bevel om het grondgebied te verlaten vervangt (zie ook beschikking RvS 28 mei 2014, nr. 10.529). Er blijkt dan ook niet dat de eventuele schorsing van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten verzoekers nog enig voordeel kan opleveren. Er wordt dan ook niet aangetoond dat verzoekers een actueel belang hebben bij hun vordering tot schorsing van het hen op 23 juli 2014 ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juli 2014 is bijgevolg onontvankelijk.

2.2 Daarnaast moet worden geduïd dat overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet een beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering enkel aanvechtbaar is bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van deze beslissing. Het beroep tegen deze beslissingen is dan ook evenzeer onontvankelijk.

2.3 In zoverre verzoekers de schorsing van de tenuitvoerlegging van het attest bijlage 26*quinqies* genomen voor verzoekster, moet worden opgemerkt dat de eerste zin van artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging ervan imminent is, en heeft hij nog geen vordering tot schorsing ingeleid, dan kan hij de schorsing van deze beslissing vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Uit deze bepaling kan niet worden afgeleid dat wanneer een vreemdeling de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing die niet als verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel kan worden beschouwd wenst te verkrijgen hij de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan aanwenden. Overeenkomstig voormelde wetsbepaling is deze voorbehouden voor gevallen waar er sprake is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel. Daarenboven, zelfs indien zou moeten worden aangenomen dat ook voor andere beslissingen de procedure tot schorsing bij hoogdringendheid kan worden aangewend – thesis die geen steun vindt in artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet – , dan nog tonen verzoekers niet aan welk belang zij hebben bij de schorsing van een attest dat het indienen van de derde asielaanvraag vaststelt en het verblijf van verzoekster dekt tot 7 augustus 2014 in afwachting van een beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betreffende de derde asielaanvraag. Verzoekers lijken op te werpen dat eerste verzoeker niet in het bezit is gesteld van de bijlage 26*quinqies* en bijgevolg niet in kennis is gesteld van de behandeling van zijn asielaanvraag. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt, in weerwil van verzoekers beweringen, dat voor eerste verzoeker eveneens een bijlage 26*quinqies* is genomen en dat zijn verblijf is gedekt tot 7 augustus 2014 in afwachting van een beslissing op grond van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit attest is ondertekend door eerste verzoeker en hij kan bijgevolg bezwaarlijk beweren dat hij geen kennis had van de bijlage 26*quinqies* die voor hem is genomen.

Gelet op voorgaande vaststellingen dient verzoekers vordering te worden afgewezen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen en twintig juli tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,

Wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. MAES,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. MAES

N. MOONEN